

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

protestere imod, at der tages mere bort af det kommunale Selvstyre. At den øverste Administration maa have Haand i Hanke med, hvad Kommunerne laaner, er en Ting for sig — det har man allerede gennem den eksisterende Lovgivning —, men at Centraladministrationen i endnu højere Grad skulde have Indseende med Kommunernes Laanepolitik i det hele, og hvad de bruger Pengene til, synes jeg, man som Kommunalmand maa protestere imod.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) siger, at jeg maa ikke glemme, naar jeg gør op, hvordan Skattetrykket ligger, at der er noget i Byerne, der hedder indirekte Beskatning. Ja, det er det, man ser, at hvor der er socialdemokratisk Styre i en By, gaar de Herrer imod den Politik, de kæmper for under andre Forhold, og gaar ind i en meget dyb indirekte Beskatning. Man maa imidlertid ikke være blind for, at de Goder, man faar i en By gennem Gas, Vand og Elektricitet, vil lægge lignende Byrder paa Landkommunerne, naar vi skal have de samme Fordele, saa jeg tror ikke, man kan se paa det paa den Maade, det ærede Medlem gør.

Det staar fast, at i Aar er Skatteudskrivningen blevet forøget med 33 Mill. Kr., hvoraf de 20 Mill. Kr. falder paa Sognekommunerne; og naar man vil søge efter Aarsagen til denne mægtige Skatteforøgelse i Landkommunerne, viser det sig, at det for en væsentlig Del skyldes de Byrder, der gennem Lovgivningen er lagt paa Sognekommunerne; Byrderne har virket meget stærkere paa Sognekommunerne end paa de andre Kategorier af Kommuner. Det er Grunden til, at jeg mente, man kunde sige, at det Forslag, vi stillede i Fjor om Støtte til Sognekommunerne, har vist sig at være berettiget, fordi det er dér, Skattetrykket er allerhaardest.

Det ærede Medlem vilde protestere mod min Udtalelse om, at naar en Kommune var kommet ud i store Vanskeligheder og skulde have Hjælp fra det offentlige for at komme igennem, skulde Administrationen kunne gribe ind over for, hvad Pengene skulde bruges til. Jeg maa dog sige, at naar en Kommune kommer saa langt ud i økonomiske Vanskeligheder, at andre skal betale, er det ogsaa rimeligt, at andre faar et vist Indseende med, hvad Pengene bruges til. Der er muligvis Kommuner, der gennem en lang Aarrække hverken har betalt Renter eller Afdrag af sin

Gæld og alligevel har faaet Tilskud, og jeg vilde dog finde, at dette Forhold burde man se nøjere paa, inden man gik videre paa det Omraade.

Jeg forstaar godt, at den højtærede Indenrigsminister maatte give en lidt lang Forklaring for at komme bort fra Udtalelsen ved Forelæggelsen af Lovforslaget sidste Foraar, og den højtærede Minister er jo en Mester i, naar det kniber, at finde udenom — det gjorde han ogsaa i dette Tilfælde. Sandheden er, at Regeringen standsede sit Forslag her i Folketinget. Man førte det ikke frem til anden Behandling og forsøgte altsaa ikke at finde Muligheder for at faa det gennemført i Rigsdagen, saadan ligger Forholdet.

Den højtærede Indenrigsminister sagde om min Udtalelse om, at Skattetrykket var haardest i Landkommunerne, at dette var en Karakteristik, der var fuldkommen ved Siden af. Hvis dette skulde være rigtigt, vilde det heller ikke være muligt at bruge Ministerens Grundlag for Beskatningsbrøkerne, for naar man ser paa disse, vil man se, at de er langt haardere i Sognekommunerne end i de øvrige Kommuner.

Derefter gik Ministeren over til at tale om det nye Forslag, der skal komme, og gik ret langt ind i en Drøftelse af dette. Det vil jeg nu afholde mig fra paa nærværende Tidspunkt, det er altid rarest at drøfte det, man har set, og ingen af dette Tings Medlemmer ved endnu, hvad der kommer til at staa i dette Forslag. Jeg tror heller ikke, det er klogt at forudskontere de Goder, dette Forslag kan medføre; saadan har vi gjort en Gang tidligere med Hensyn til Socialreformens Refusionsregler, og der kom jo en Dag efter denne.

Endelig har jeg en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Nøhr. Det forbavsede mig, at det ærede Medlem vilde sætte sin Partifælle den højtærede Indenrigsminister i Miskredet, idet det ærede Medlem udtalte, at Lovforslaget var Udtryk for, at det var en Jyde, der havde skrevet det, det var skrevet alene for Jyder. Den højtærede Indenrigsminister er sikkert ikke alt for glad for ret mange af den Slags Tilkendigelser over for hans Arbejde.

Korsgaard: Da man hørte Ministerens Indlæg, kunde man godt faa det Indtryk, hvad der for saa vidt ogsaa falder sammen med Virkeligheden; at det ikke er længe siden, Ministeren har gennemgaaet en Valgkampagne, i hvert Fald har han endnu ikke faaet den saa meget paa Afstand, at han